قانون آیین دادرسی دادگاه‌های عمومی و انقلاب (در امور مدنی)

فصل اول– احکام و قرارهای قابل‌نقض و تجدیدنظر

ماده 326

ماده 326– [به موجب ماده 39 الحاقی 1381/7/28 به قانون تشکیل دادگاه‌های عمومی و انقلاب نسخ صریح شده است]متن سابق ماده 326:

آرای دادگاه‌های عمومی و انقلاب در موارد زیر نقض می‌گردد:

الف – قاضی صادرکننده رأی متوجه اشتباه خود شود.

ب – قاضی دیگری پی به اشتباه رأی صادره ببرد به‌نحوی که اگر به قاضی صادرکننده رأی تذکر دهد، متنبه شود.

ج – دادگاه صادرکننده رأی یا قاضی، صلاحیت رسیدگی را نداشته‌اند و یا بعداً کشف شود که قاضی فاقد صلاحیت برای رسیدگی بوده است.

تبصره 1 – منظور از قاضی دیگر مذکور در بند (ب) عبارت است از رئیس دیوان عالی کشور، دادستان کل کشور، رئیس حوزه قضایی و یا هرقاضی دیگری که طبق مقررات قانونی پرونده تحت نظر او قرار می‌گیرد.

تبصره 2 – درصورتی‌که دادگاه انتظامی قضات تخلف قاضی را مؤثر در حکم صادره تشخیص دهد مراتب را به دادستان کل کشور اعلام می‌کند تابه اعمال مقررات این ماده اقدام نماید.

ماده 327

ماده 327– چنانچه قاضی صادرکننده رأی متوجه اشتباه خود شود مستدلاً پرونده را به دادگاه تجدیدنظر ارسال می‌دارد. دادگاه یادشده با توجه به دلیل ابرازی، رأی صادره را نقض و رسیدگی ماهوی خواهد کرد.

ماده 328

ماده 328- در صورتی که هر یک از مقامات مندرج در تبصره (1) ماده (326) پی به اشتباه رأی صادره ببرند با ذکر استدلال پرونده را به دادگاه تجدیدنظر ارسال می‌دارند. دادگاه یادشده در صورت پذیرش استدلال تذکردهنده، رأی را نقض و رسیدگی ماهوی می‌نماید والا رأی را تأیید و برای اجراء به دادگاه بدوی اعاده می‌نماید.

ماده 329

ماده 329- در صورتی که عدم صلاحیت قاضی صادرکننده رأی ادعا شود، مرجع تجدیدنظر ابتدا به اصل ادعا رسیدگی و در صورت احراز، رأی را نقض و دوباره رسیدگی خواهد کرد.

نسخه مستقل این واحد حقوقی از کتابخانه نقره‌وانی - 1405/08/09